

Sygn. akt I CSK 1081/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa E. S. i P. S.
przeciwko M. S.A. w W. i S. J.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1483/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanej i pozwanego solidarnie na rzecz
powódki oraz powoda kwoty po 3600 (trzy tysiące sześćset) zł
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu w sprawie istotnych zagadnień prawnych. Stanowiska skarżących nie sposób jednak podzielić, gdyż przedstawione zagadnienia nie mogą być uznane za istotne. Pierwsze z nich, dotyczące możliwości naruszenia dóbr osobistych publikacją prasową w Polsce w wypadku, gdy poszkodowani na stałe zamieszkują za granicą, ma charakter czysto hipotetyczny. Nie uwzględnia bowiem ustaleń poczynionych w tej konkretnej sprawie, gdzie przyczyną naruszenia dóbr osobistych pozwanych było podanie nieprawdziwych okoliczności śmierci ich matki zamieszkałej w Polsce. Abstrahuje poza tym od kwestii, że miejsce zamieszkania poszkodowanego jest bez znaczenia z punktu widzenia zakresu wyrządzonej krzywdy, gdy dotyczy ona relacji uczuciowej względem osoby zmarłej. Drugie zaś zagadnienie jest całkowicie teoretyczne i oderwane od ustaleń poczynionych w sprawie. Przesądzenie bowiem kwestii, czy szczególna staranność i rzetelność dziennikarska wyklucza ocenę nieprawdziwej informacji prasowej jako bezprawnej jest zbędne w sytuacji, gdy - tak jak w tej sprawie - Sądy *meriti* uznały, że materiał prasowy nie został oparty na rzetelnych i sprawdzonych informacjach.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.